

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201247
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4218201247.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, so sídlom Bratislava, ul. Mýtna č. 48, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Bratislava, ul. Mýtna č. 48, proti žalovanej: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, o zaplatenie 1154,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Komárne č.k. 13Csp/33/2018-84 zo dňa 11.10.2018 a čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom, takto

rozhodol:

1. Odvolací súd pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby v sume 464,50 eura, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku čo do sumy 464,50 eura ruší a konanie zastavuje.
2. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku čo do sumy 653,65 eura s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1118,15 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 05.05.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 93,66%, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov, o ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 261 ods. 6, 497 Obch. zákonníka, § 1 ods. 2, §9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52, § 53 ods. 6, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Podľa zisteného skutkového stavu mal preukázané, že žalovaná uzatvorila so spoločnosťou Consumer Finance holding a.s. Kežmarok dňa 29.01.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na sumu 2.500 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 60. mesačných splátkach po 66,54 eura, celkovo sumu 3.992,40 eura. Žalovaná svoj záväzok splácať pôžičku riadne a včas nespĺnila, preto ju veriteľ listom zo dňa 27.02.2015 vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Keďže žalovaná na výzvu uhradiť dlžné splátky nereagovala veriteľ dňa 19.04.2015 vyhlásila zosplatenie celého úveru, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 29.04.2015 a vyzval ju na zaplatenie dlhu vo výške 2419,52 eura. z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná od 17.02.2014 do 20.09.2017 uhradila sumu 1.956,10 eura a ďalšie úhrady nerealizovala, preto sa žalobca domáha zaplatenia zvyšku pôžičky, ktorú ku dňu podania žaloby 22.02.2018 vyčíslil na sumu 1154,72 eura s úrokmi z omeškania.

1.2 Žalovaná so žalobou nesúhlasila, namietala, že výška úrokovej sadzby 32% uvedená v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi, lebo v zmluve dohodnutá úroková sadzba trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami pri poskytovaní obdobných úverov a pôžičiek v 1/2014, ktorá bola 11,71 (§ 53 ods. 6 OZ). Ďalej namietala, že zmluva neobsahuje termín splátok, ktorý musí byť určený presným dátumom a nesplnenie uvedených podmienok spôsobuje že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Namietala aj to, že veriteľ si neoveroval bonitu klienta, preto nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a že žalobca neuviedol, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, s ktorou splátkou sa dostala do omeškania a preto vzniesla námietku premlčania

neuhradených splátok zročných od 22.02.2015. Poukázala na to, že okrem platieb zohľadnených v žalobe, zaplatila ešte sumu 185,80 eura. Sumu 36,55 eura, ktorú si žalobca uplatňuje ako náklady v súvislosti s vymáhaním pohľadávky žalobca ničím nepreukázal.

1.3 Súd posúdil tento právny vzťah ako spor zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 29.01.2014 z ktorej žalobca vyvodzuje v tomto konaní uplatnené právo. Na právny vzťah vzniknutý touto zmluvou preto aplikoval právne normy spotrebiteľského práva, a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že žalobca si v danom prípade uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.154,72 eura z titulu poskytnutého úveru vo výške 2.500 eur, z ktorého žalovaná zaplatila len sumu 1956,10 eura. Žalovaná nepreukázala, že by svojmu veriteľovi uhradila sumu prevyšujúcu žalobcom uvedenú sumu úhrad, keď svoje tvrdenie o úhrade (ďalšej) sumy vo výške 185,80 eur nepreukázala. Do zosplatenia úveru v súlade s § 565 OZ a s poukazom na bod 12.4 zmluvných podmienok, bolo splatných 14 splátok po 66,54 eur (spolu vo výške 931,54 eura), kým žalovaná uhradila len 9 splátok po 66,54 eur a jednu splátku vo výške 12,95 eur (úhrnom 611,81 eur) a tak dlžné splátky predstavovali sumu vo výške 319,73 eur a spolu s predčasne zosplatenou istinou úveru vo výške 2.142,71 eur dlh žalovanej v čase zosplatenia predstavoval sumu vo výške 2.462,44 eura (319,73 + 2.142,71). Žalovaná po predčasnom zosplatení úveru uhradila do 20.09.2017 sumu vo výške 1.344,29 eura a tak jej dlh je 1.118,15 eura. Súd uplatnený nárok žalobcu považoval za dôvodný do výšky 1.118,15 eur a žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne od 05.05.2015 do zaplatenia (§ 517 ods. 1,2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vo zvyšku žalobu zamietol, keď nárok žalobcu na náklady vo výške 36,55 eura za dôvodný nepovažoval a žalobca ich dôvodnosť ani nepreukázal. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu vo výške 1.118,15 eura s príslušenstvom zamietol. Súd nepovažoval úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 9 ods. 2 písm.y/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 29.01.2014) ako to namietala žalovaná, pretože nebolo preukázané jej tvrdenie o 32% úrokovej sadzbe, pretože zo zmluvy vyplýva, že dohodnutá fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 22,20% a priemerná hodnota RPMN vo výške 21,09% nie je v rozpore s ust. § 53 ods.6 OZ, pretože neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za obdobné spotrebiteľské úvery. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu a žalobcovi, ktorý mal úspech v pomere 93,66% priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1,2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá napadla vyhovujúci výrok rozsudku, ktorým jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.118,15 eura s 5,05% úrokom z omeškania od 05.05.2015 do zaplatenia a zároveň napadla aj súvisiaci výrok o trovách konania. Odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), pretože súd neakceptoval jej procesný prostriedok obrany a to je vznesenú námietku premlčania. Poukázala na to, že listom zo dňa 27.02.2015 označeným ako predžalobná upomienka právny predchodca žalobcu ju upozornil, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.12.2014 a že pokiaľ túto omeškanú splátku neuhradí, žalobca pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu a bude požadovať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Predžalobná upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Z uvedeného vyplýva, že so splátkou zročnou dňa 20.12.2014 bola v zmysle predžalobnej upomienky 3 mesiace v omeškaní. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie lektor ej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.02.2015 jednoznačne právny predchodca žalobcu uvádza, že žalovaná je v omeškaní tri mesiace so splátkou zročnou 20.12.2014 a z uvedeného dôvodu s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť dňa 21.12.2014 a uplynula 20.12.2017. Keďže žaloba bola doručená súdu dňa 22.02.2018 žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu, ale súd neprihliadol na vznesenú námietku premlčania. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia iných súdov (rozsudok KS prešov sp.zn. 6C/26/2017, KS Trenčín sp.zn. 17Co/385/2016, KS Žilina sp.zn. 9Co/40/2018). Z uvedených dôvodov navrhla zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, eventuálne

zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň vyjadrila súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP") po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku pre čiastočné späťvzatie žaloby do sumy 464,50 eura s prísl., zrušil a konanie v tejto časti zastavil podľa § 370 ods. 1,3 CSP a v časti vyhovujúceho výroku do sumy 653,65 eura s prísl. a výroku o trovách konania tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CPS zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu 23.01.2019 domáhal zaplata sumy 1154,72 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 05.05. 2015 do zaplata z titulu neuhradenej pohľadávky vzniknutej neplnením dohodnutých podmienok zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 29.01.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Súd prvej inštancie o uplatnenom nároku rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že čiastočne žalobe vyhovel čo do prisúdenia sumy 1.118,15 eura s príslušenstvom a vo zvyšku (36,55 eura s príslušenstvom) žalobu zamietol. Odvolanie proti rozsudku čo do vyhovujúceho výroku podal odvolanie žalovaná a v rozsahu jej odvolania odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok. Žalobca odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby čo do sumy 36.55 eura s príslušenstvom nepodal, preto v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Z obsahu spisu bolo zistené, že žalobca doručil dňa 09.10.2018 podanie cez e-žaloby, v ktorom ospravedlňuje neúčast' na pojednávaní určeného na deň 11.10.2018 a zároveň čiastočne zobrať žalobu späť a to v časti žalovanej istiny vo výške 464,50 eura a v časti zmluvných pokút a poplatkov vo výške 36,55 eura a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby bolo to, že žalovaná vykonala úhradu tejto sumy a to dňa 09.02.2018 sumu 185,80 eura, dňa 25.04.2018 sumu 92,90 eura a dňa 28.08.2018 sumu 185,80 eura. Späťvzatie žaloby v časti 36,55 eura nezdôvodnil. Toto elektronické podanie podľa záznamu v spise na č.1.65 bolo spracované podateľnou MS SR oneskorene z dôvodu zahltenia e- podateľne a súdu prvej inštancie doručené až 12.10.2018 (č.l. 66), preto súd prvej inštancie o čiastočnom späťvzati žaloby v čase vynesenia napadnutého rozsudku nemal vedomosť a nerozhodol o ňom, ale spolu s odvolaním žalovanej ho predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie. S ohľadom na uvedené odvolací súd podľa § 370 ods. 1,3 CSP rozhodol o čiastočnom späťvzati žaloby ale len v časti týkajúcej sa zaplata sumy 464,50 eura, pretože o sume 36,55 eura s príslušenstvom už bolo právoplatne rozhodnuté napadnutým rozsudkom zamietajúcim výrokom , preto odvolací súd už nemohol o nej rozhodovať v rámci späťvzatia žaloby.

6. Predmetom odvolacieho konania po pripustení čiastočného späťvzatia žaloby , zostalo zaplata sumy 653,65 eura s príslušenstvom (1.118,15 eura- 464,50 eura).

Odvolací súd konštatuje, že v prejednávaní veci sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal s tým, či žalobca uplatnenú pohľadávku nadobudol platným právnym úkonom postúpenia v nadväznosti na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

7. Zaoberajúc sa odvolacou námietkou žalovanej uvedenu v odvolaní odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné. Súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe žalobcu, keď zaviazal žalovanú zaplatiť v napadnutom výroku žalovanú sumu bez toho, že by sa vysporiadal s odôvodnenou námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l.57-58).V odôvodnení rozsudku absentuje akákoľvek zmienka o tom, ako súd posúdil túto námietku žalovanej na ktorú je povinný prihliadať. Ak dôjde k platnému uplatneniu námietky premlčania, má to za následok, že súd nemôže premlčané právo priznať(§ 100 ods. 1 CSP). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má pritom dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), teda začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Vzhľadom k uvedenému bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne zaoberal žalobným nárokom aj s ohľadom na vznesenú námietku premlčania, ktorej sa súd v napadnutom rozsudku vôbec nevenoval. Predmetom ďalšieho konania bude už len pohľadávka vo výške 653,65 eura s príslušenstvom, o ktorej bude potrebné rozhodnúť.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku čo do sumy 653,65 eura s príslušenstvom podľa § 389 ods. 1 písm b/, CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu aj z hľadiska vznesenej námietky premlčania a opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).